

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 2 af 2

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kröfuréttur – Sjóréttur – Vátryggingar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

A byrgð fannflytjanda á farnni 1. Frá gamla tíð er mikinn ábyrgð hér en skv alm. reglum. um skat.
suppletions mð § 13

batar. En skv. § 147 er ábyrgðin ekki mikinn en skv culpa-reglum, skv. mis major regla, en
intant. verður að skv. § 147: samb. við § 13. þó þar er að hefta culpa-reglunni hér fram með strengileg

En sem sagt gildir það, að sé heorki um dolus né culpa að ræða þá er fannflytjandi laus við ábyrgð

Ábyrgð er fjölfærður skipshafnar, skv. § 13, því að skv. þess er að gæta farnni, en ekki fjölfærður
annars, nema um culpa sé að ræða t.d. um vort verður. t. þó ábyrgð fannflytjandi ekki af

skandis þarna af ásigkomul vörum aða góllustum umlyktum, svo sáttabætur að gæta þess, en

§ 147 og 148. 3. Sínu ábyrgðin fjnir ábyrgðarbyrdi hefir á fannflytjanda, skv. § 147. 4. um

tjón, sem þess er af því, að skip varð ekki svo. haffart sem vera þv. § 147, 1. mgr. 5.

Fannsendari verður að sama hæfning vörum var þessur hvi var afhent til þlutnings. En

fannflytjandi skal sama um ásigkomulag vörum við afh. þv. sér, skv. § 144. 1. mgr. og § 147. En

sjá og hefir. t. d. meðtaunda skv. § 153 og þlutning sáttabæturbyrdi: fjnir culpa, ef hann tekur

við. Þ. § 154 er gefin skv. skv. regla með objektívum malikvanta í því tilfalli, að einungis

sé ekki samant að um casus sé að ræða, en hafi fannsendari þess samant dolus eða culpa

á að sei þess tjónið skv. alm. ávækingaregla.

Um afhendingu. Skipti: skal t. hagnis þarna vinnu skv. § 142, 1. mgr. sjá annars § 140-143,

sannv. reglur og um þennig § 25. Um borgum þanngjalds af t. skv. fannsamur er fannflytj.

só, sem ábyrgð og skuldar þanngjald. 5. t. meðtaunda verður viðtaunda skuldari, § 159. Skv. í hl. t. hl.

áttumur um vörur, biðdagagi: § 125, 127, 130. Ef ekki skrifat á fannskv. þess verður viðtaunda þó gjöldi

á meðtaunda. Um þessur gjöld sem hefir á farnni sjá § 160. Ef skipti. afhendingu þess er þess að hefir

þessara gjald § 163. 2. Gjaldlagi þanngjalds þessur fannur er þessur á afh. § 160. Sjá § 125, 142

Þessur skv. § 131-134 (þess þess) skal gæta strengt við afhendingu, ekki teldur með þanngjaldi, 3. Skipti. þess

helduritt í farnni, einnig sjóvat, skv. § 144 og við skv. § 162. Ef öll þessa er ekki afhent t. hl. þlutningi sjá
§ 131, 1. mgr. Þess þessur, sem þess er með sam þessur þanngjald. Um afhendingu þess annars. Sjá §
161 af viðtaunda þessur ekki eða vill ekki þessur. skv. þessur. Um skv. viðtaunda t. hl. þessur
§ 160: regla um skv. þessur t. hl. að sjá t. hl. § 160, 1. mgr.

88

Um útgáfu farmaskiptanna. Skylda til útgáfu þess §137. Hög umbeilvert skjal. Uppvinnu á Ítalíu & málendum þá skipsskírari, sem hálta skipabók, gítt fyrir úrtalag §138 er skipt. skali skyldur til að afh. farmaskiptanna fyrir hluta af því, sem sendu skal sko. farmaskiptanna, af svo væri skali getur skipa mist af rétti. skv. §131, 1 mgr. (dead weight). Þessi hluti þótt þörf á mörkun úrtökum farmaskiptanna & skipt. þarf 1. Og farmaskírari kann að þurfa mörk. Hlatta við mörkun. Þótt skali að komu til með úrtök skipt. vegna á kv. §138, 1 mgr. Skali útg. háltalegt með hris, því að umhútt komast fljótt upp og skapa oftast bótabygðu. Afhending margra úrtaka er bótis: §138, 2 mgr.

Sið §137, 1 mgr.

2. Þessi farmaskiptanna. I. Farmaskipt. sem úrtök skiptanna. I. Þessi væran er. Þessi þess getur þess aðila þessat mörkun skiptanna. Skali þessat mörkun um identifícatio vörna og ábyrgð farmaskiptanna. 2. Útgáfa þessat mörkun. Ákvörðun þessat. Þessi hluti, sem þessat kann að hendi. Hlatta að rjú h. e. b. væran vör sí á vör. Sjá og þessat. §139, 1 mgr. Þessat skal væran þessat hlutur, er skali. Þessat er að gefa út farmaskipt. á þess er væran sí þessat um þessat, er sí þessat geta þá væran útgáfa skiptanna hlutur allt þess, sem af því hlut. Þessi bona fide tertio. 2. sí "farmaskiptanna" gefit út um þessat, að væran sí þessat á afgreiðslu er þessat skali fullkomið farmaskipt. Útgáfa skiptanna ábyrgð þessat, sem hlut af eftri datavör þessat bona fide tertio. 3. Útgáfa þessat p. e. statum þessat þessat þessat þessat þessat. 4. Hluti skipt, og þessat mörkun þessat uppl. um þessat 4. Hluti þessat um að mörkun þessat, er væran hlut af hendi, sí skali. b. Þessat um mörkun skipt. II. Farmaskiptanna sem afhendingar skiptanna. I. Hluti þessat væran. Part of cell þessat. 2. Hluti úrtökenda, 1. og §139. 3. Skali: þessat afhendingu og tókum. á væran. ábyrgð. Skali atk. sem þessat hlut úrtökum væran er útgáfa, er farmaskírari væran að sama ísamvæmi, rjú §139. 1. og §139. Þessat máli að þessat um á kv. farmaskipt. sem væran er til útgáfa farmaskiptanna, þessat máli á atk. væran úrtökum sem þessat samþykki. ---. 2. Hluti væran er bótis: §138, 2 mgr. um á hris um væran mörkun farmaskiptanna er ábyrgð útgáfa þessat væran abeg.

Farnskirtani sem heimildarbréf. Sjá um afh. skyldu § 139, 2 mgr. Segur nýggj útgáfa er útgáfa hjá um afhending í atkennarstat § 144-145. Um afhendingu utan atkennarstatar § 146. Sönnu reglur og um rítt til afhendingar farns eru um annan rítt til afhendingar. Þó vertur að fara með rítt til að skipa fyrir um framhald ferðar í port of call sem afh. í atkennarstat. Skipstj. losnar ekki nema hann afh. þeim, sem slíka formlega löglaga heimild hefur. Skipstj. skal og vera bona fide. Um ímerklingu sjá § 178, sem gildir þess fyrir l. 30. 1915.

Farnskirtani grundvöllur retharsambandsins milli skipstj. og ^{víttabands} skipstj. § 149 og 150. Skýpti heft að skipstj. ábyrgt. Slíkt grundvöll. tók. 1/2. 1798 og vertur þess að skilja sigla í samræmi við hana. Sjá og § 173. Skv. alm. regl. á byrgt skipstj. þó engin sök sé hjá honum, enda er hann að rítt heft að hana með fyrirvara, þó vara sé ekki slík sem hann er lýst í farnskirtani þó er víttabandi að rítt skyldur að taka við henni, en getur krafist skattbóta jafnframt og verður að veita þess skv. § 154. Heimilt að hana með kröfu á farnskirtani til skuldjafningar við kröfu víttabands skv.

farnskirtani. Ef víttabandi á gjálft. rítt til farns er réttur hans slíkur, sem í farnskirtani segir þó farnskirtani sé bannað. Skipstj. er þó slíki ábyrgur fyrir og getur gert kröfu á tillit til farnskirtanis ef a. hann ábyrgt slíki skv. § 147, b. kröfu, sem komit hafa á vör eftir útg. farnskirtanis (sameiginl. gjótgjör, löjögnum), skv. § 160, c. ef vara er afhent manni, sem betri rítt hefur, skv. l. en bona fide farnskirtanis handhafi, d. hafi skv. regl. h. verið afhent öðrum handhafi, sjá § 144, 145. Um þetta þarf slíki fyrirvara, þó hann sé oft, en auk þessa eru sattu margir fyrirvarar. Víttabandi er slíki skyldur til að greiða farnsgjald nema þess sé getið í farnsamun. § 149 skv. 159. Sama um aukahlutlaggjald við hlötu.

Tilgreina vertur hver mótmæli útgáfað hefur gegn slíki, dugur slíki að skrifa undir, með mótmælum einu saman. Skipstj. vertur slíki persónal. bundinn, skv. § 63, nema um sök sé að rítt að rítt hjá honum § 164. Sjóvet skv. § 66, er tákun ábyrgt útgá. Slíkt löglagt skipstj. § 250.

22

Fyrirvarri um ábyrgðarleggi: farnskirtaini I. Fyrirvarri um efri farnskirtaini. Farnsændari hefur
 rétt til að ljá farni sem hannum lýst: farnskirtaini og því hefur skipati rétt til fyrirvara.
 Sjá um skila fyrirvara 9150 og mið þar af draga alm. reglu. En af skipati á að sjá, að rangt er frá
 sagt: farnskirtaini hefur hannum þessu skylda til að gefa atk. sta fyrirvara um skendina, alla ábyrgist hann.

II. Fyrirvarri um ábyrgð: því, sem táknið hefur verið við. l. 9151 losar skipati. bat: undan því að ábyrgð
 sem hann hefur á því, að farnskirt. segi rétt frá um vörur þegar þessu fer á skipi og veitir sönnunarbreyt
 gífur á vottabanda um orsök skattans. Á því eru nýggj mörkin átrú fyrirvara, einhvern: þó allt
 að skipati. undanfígur sig á, á skipshöfu. En gífur. eru þessir fyrirvarar gildir hvors efnis
 sem er. Þá þó rangt á móti þessu farna. Þóttin er sú að farnsændari er innan handar að
 vottveggja sína högsunni.

Gífur þessu farnskirtaini. Farnsændari er þó sem við útgáfu farnskirtaini þar veitinn
 gegn skipati. um að þá skattum afhentan. En þó sem er nefndur vottabandi í farnskirtaini
 er talið hafa framsal frá farnsændara, þá hann handhafi, af skabi er rétt annað pozitívtt upp
 lýst. En af annar er vottabandi er handhafi þarf hann að hafa ákveðna framsal. 9139. þann
 meðhönnun gegn skuldb. sínum sem skipati. heft: getat komið að gegn farnsændara tapers hann
 gegn hona fide framsalhöfenn. Því er um eiga vottabandi ábyrgð framsalanda að ræta.
 Skagt er og oftast gert að framsalja eignaréttinn gífur vörummi með því að framsalja breyft.
 Sjá 9171 skr. brygð. 8839-41. Um réttindi annara gífur breyftu ákveðna l. 8kr. 9173 gildir
 sama regla og: ul. 876. Þessu sem sé alm. handhafabreyftreglu til greina. Á. Um hvar fram-
 salhafa af þessu farnskirtainum á bentan rétt sjá 9170. Gata þess að þó miðat er við
 sendinga farnskirt. þó er það: þessu sína sambr. Fram salanda er t.d. heimilt að aftur-
 kalla framsal átt þar til það er komið til vottabandi framsalhafa. Þó gífur rétt gífur þannu í þessu
 farnskirt. og annar heimild rektar á. a. Fyrir getur komið, að meður öðlitt eignarétt gífur þannu er þess
 að þá farnskirtaini framsalt, er telja verður að hona fide framsal hafi farnskirtaini gegni
 áttit fyrir, extingveri rétt hvar. Þóttin verður skabi áttit um rétt gífur vörummi, sem liggja
 var stofuðar á þessu hvar þó í skipi, sé rétt. heft. gífur. annar þá f. handhafa.

Farmshjálta heims leit. fyrir fjárir 118 er oft um samskipt að skipta milli um skip. það framdrög
 að færum farmshjálta. heims leit, sem ni t. it kast mýg. Högrast, t. 1. á hafi seintabál. um samskipt,
 verður l. flutur. meistar að hlýggjast, at farmsh. greini vott frá vörsum og vntan. skanderi á heus hlid
 hatarinn av. En auk þess muna kann og hlýggjast alla heims. 2. f leit flutningsambl. av milli heims
 og heims. á hlýggjast þess althi solablaunin, svo at vottabandi getur gengit at heimum som vill
 En af skli er sambl. á hlýggjast leus einnugis sinu hluta, þó svo at vottabandi getur gengit
 at framgjaldit þess, av kann á at greiða, fjárir skatabatar, av kann kann at hafa vott til. Annars
 verður kann at ganga annaðhv. at av. l. ata þess, av tjáinnu alli, þó verður kann framfl.
 at sama at það heili skli á heimum. Eins af kann falat skli á hlýggjast á vörsum at
 gora at hugsaund som það. Fyrst: framflagtjandi skal ein gela farmshjálta, og gilda um það
 reglur sigll. analogisk. 2. f atari framfl. gela ut seintabál skintinn vís þess. skv. sigll. 65144-46
 skyldir at afhanda kann skv þess, av sá av heildavskilt. hefur sjámt hafa efriþaga heiti vott, gela
 kann þá lagt lig kann ni at heims þá: framflinn. Hefur annars undirbátinnvitt. Og skatabátinnvitt gela.

Time - b. hartar. Utgerðarmatar latur framvandarora ata heiggjandi þá skip til umræða skvettinn
 tinnu, skipshöfn skal vera á skipinu. Ugrn. av utgrn. eftir sem atur og þess t. d. farmshjálta. hlýggjast.
 Enniginn lagabot. Þessa verður eftir alm. sigll. reglum og alm. reglum kváruðess, venjli. kliga á þess fjárir
 tinnann, miðat vit at tannatal. 2. hafi fastabov. lokadager. Seiggjandi má senda skip: nýggv fastin
 þess til kann. tinnu av utvörsum. Þessa þá hlutfallslaga, 2. hafi má telja með heiggjandi þess tinnu, som
 litur ^{úttabov} vegna naka skipsh. ata utgrn. Sambl. skli hefur hritgerðartinnu ni skata af tólvilinn. Althi
 votti, av skipit telst t. d. vegna vöðars. 2. fassat um slit samn. t. d. skv. 6164, þess má o. t. v. lita
 á ad heiggjandi hlýggjast av annars kann alm. sigll. reglur til. Venjli. hafi þess til heiggjandi
 heiggjannarlvann til utgrn. heiggjandi. Þessa althi, þessvæggj. og slík fastagj: av utgrn. sáv
 um skip sá til og althi. Skipstj. getur bundit utgrn. með farmsh. og verður alm. at gela
 það ut skv. fjárir sögn. heiggjandi. Ennig getur kann bundit utgrn., skv 6553. 55 þessvæggj
 þá þessvæggj. av gela av fjárir heiggjandi, af vottabandi althi skli at vottab.

Fróm þingmanna "Bæli-Chartar" & f. farnsændum (einuig tíma-chartar) gerir samn. um að flytja vörur
 svo farnsændum minna út útgæm.
 fyrir annan. & skil um að nota af um hvarna hlutarlegu er að nota, sjá þá 143. & skil heldur þá ríttanum
 að frameldur skv. § 117, þar að þar ábyrgist framsetjandi verj. skil. Mannen erse borunn. & u af þat
 er þá er um sub-chartar að nota. Þá er þá sérstakl. um samit milli atal farn flytjanda og farnsændara
 at sub-chartar megi nota, en þess þarf sam sagt skil. Þá at nota um atgkjagóss. Atal-farnsænd
 og fram-farnsændum eru á líkum að efri en lundir samn: þar, at undir þar er komit, at atal-
 farn flytjandi efri skuldu sára. Þá at um tíma-chartar at nota. 1. Saml. milli tíma-farnsænd
 og farnsændara. Þar eftir samn þeirra: milli. & t. v. er á byrgit tíma-farns. bundin ut vort mat.
 skips- og farnskirtarinnis farnsgjalds: þar til þellum, þar sam á byrgit útgæm. er þat. Mikil spurning
 er þat hvort tíma-farns. borun er á byrgit á vörur þegar farnskirtarinnis hafur verit gefit út og
 útgæm. á byrgit þar af bitandi þar eftir, þannil. er þat skil. Sjálfst farnskirt. skv. § 15's,
 hví þá samit einangis á útgæm. Saml. milli útgæm. og farnsændara. Útgæm. er alls
 skil bundin borun þar er þar þarf at sér at fullnægja samn., þ. e. hafur þarit ut
 farni. Sjá þá þar útgæm. skv. farnskirtarinnis gegn. farnsændum og þar þá de successorum
 þar, og þar á þar. farnsændum. þar skil til greina. & f. v. er á þar, at farn. skuli afhenda gegn
 greittu farnsgjalds, er þá er. í heimilt annat, en af þar farnsgj. (farnskirtarinnis farnsgj.)
 má þar skuldajafna þar þar þar, sem þar þar í Tíma farnsændara. 3. Saml. útgæm.
 og tíma farnsændara. útgæm. er skuldar gegn. tíma farns. at framkvæma ferðir og flytja
 vörur skv. fyrir meðum farnsændum. þannil. er oft á þar. at skipt, skuli gefa ut farn-
 skirtarinnis skv. fyrir sögu Tíma farns. er af þar þannil. þar vinna. í farnskirt., sem
 skil er: samræmi ut farnsændum. á byrgit þar þar þar af þar.

sem sameiginl. sjötjón. Sjá § 192, mótsett § 223. Sjá minn ar § 193. Gleppil. lausn. Vátr. gatan
geft sama gagn. Misn. reglur. Umbótavittleitni.

Einst. atvót: sjötjónshugtaksins. 1. Spjöllin skulu gefst met vilja, sbr. § 192, sbr. 194. Skylda at
gata fara at neira tjóni verti: ekki en nauðsyn ber til, § 199. Ekki nauðsynl. at skipeti: á kvæti; spjöllin, sama
hvar fast gerir. 2. Ef þeir hefandi hatta fyrir skip og farm. a. Ekki nam um hattu er at vata falla venjúl.
fordæltgi: ut fyrir, § 158. En sjá mæra mæru á § 193, 7 tl. og 195, 7 tl. Slattan skal vera yfir v.
þarf þi ekki at vera alveg í farmi vegna at vata. Allmikil, sama hvar orsök er, ef einn matar er, sjá § 196.
b. Sameiginl. hatta § 192. Sjá og § 223 af hattan vottu at eins sama. 3. Bata skal fast, sem lagt var:
söluvar og fyrirsjónd. af. þess, sbr. § 192, 194, 2 mgr. i. f. 193, 4. f. 7, 10-14 tl. Sjá § 195, 6 tl.
um fast, sem brennat var: mótsett § 193, 3 tl. um ráðat. til at venjast elds hattu. Sjá og 193, 5 tl.
§ 7 skipet. misskilt um vinnu: § 196, 2 mgr. 4. Ekki nauðsynl. at björgun tákist § 197. E. Hætt þarf
at björgast, § 198. 5. § 195 eru talin tilfalli, sam munda talin til sjötjóns ef ekki verið v. v. skv.
sjá þess einbein 2. og 4. tl.

Nið unjöfnum sjötjóns og útreikna. Tjónið skal reikna ut og vera þeir, er þær vörur at þu
tiltölul. hluta, "All þessu matin skulu hafa sömu atstöðu og miðast á þv. §§ 210 og 207 ut fast.

Matit á öllum vörum miðast ut af hvarvottat at a at skilkeratav. I. Útreikningur tjóns. 1. Skipi
fórnast. a. Botuðast tjón. Sjá §§ 101-103. b. Algert. a. Vörum fórnast. a. Vörur farast § 205. b. Saldur
vörur: neytanhöfn § 205 i. f. c. 3 beindur vörur, sjá þv. og § 208. 3. Farmgjald tjónið sjá § 209

4. Þv. er og nauðsynl. kvæti matar greiddur. II. þv. vottmat; sam galdit skal af. 1. Skipi sjá § 212

2. Tilleg farmu § 213. Aþv. 3 tl. stýtat ut fyrirmatu um, at þv. botar eru talan. ut skip og farmi
3. Tilleg farmgjalds, sjá § 214. Talan. ut 1/2 stýtat ut fast, at farmflýgjandi mundi
hafa svarað tjóni utgjöld af alt lefði: fórnast. Hætt. kvæti skal reikna eftir farmskipteins farmi

Sjá og s. l. f. sbr. §§ 215-217. III. Sjá tjón á kvæti: §§ 218-222
vátr. á björgast s. l. f. konum.

.pd

Um tjón, rit árebstann. Hvenær þessu veimverjum gælika sjá § 228a. Um rátt til að fortætt árebstu § 224 skv. talap. 3. 1899, tala. 18. 1906, Sjá annars reglurnar: § 225 og 226 um skiftningu árebstans. Þess er að gata þegar sök er á kvættin, að dæmi er stíð móg að fylgja siglfregl. skv. 3. 1899 § 227 Sjá um mat hverju botnu ann ályngstun § 227. Og atst. skyldu skipa § 228

Um björgun og björgunarlaun. Um björgun. Ef skip hefur þarnt eta er „stótt: neyð“ þ. e. ef það þarf á hjálp að halda utan frá og getur ekki bjargast með einum eigin vax. Þá er mat áttur um saminnu hjálp. Stt að greina milli björgunar og atstöðar. Þess konar hjálp getur verið björgun. Sjá um björgun: l. 42. 1926, einn § 51, h. 10. §: gæður hafa rétt til að taka björgun í sinnar hendur, skv. § 54, § 7. Um sölu muna sjá § 17 og ráttat. andvæðis § 18 og 20, 2 megr. Um björgun § 8. Sjá um isl. skip. § 21. Um skyldu til björgunar sjá siglh. § 26, 228 þessul. § 201. Rétt til launar § 36.

Björgunarlaun. 1. Á sama st. þá þannu og skipi í bjargast samun eta hvort um sig. Sama hvernig þess þar fram. 2. Um rétt skipstjórnar til björgunarlauna sjá § 96. Um rétt þess, er atstöða skal sjá § 229, 4 megr. skv. 230 i. f. Ef samu er eigandi § 229, 3 megr. 3. Sjá ef skipi verða samun. um upphætt björgunarlauna § 229, 5 megr. Ef þeir hverju mata skal § 230. Þvott þótt í björgunarl. § 231, 2 megr. Upphættin takum. § 231, 1 megr. 4. Um björgunarsamun. og miðtan þessu sjá § 232. 5. Um skiftningu björgunarl. § 233. 6. Um ályngt sjá § 236 og 244 og 234. Sjá og 249. Þessu kostu. miðun 223, 2 megr. Aldrei ályngt með meira en þess bjargstá.

Um sjóvatrygging, fjálgjaldavatrygging, Félagsvatrygging, Endurvotr. Skov. 1/4. 1850. Ráðgj.
88. lqhl. Um hvað vatryggja má, § 17. lqhl § 1. Vatryggingarvænt § 4, ef oftrúgt er, § 5, 6
þó vatn. ónýtint heimilt að kröfja utgjalda § 7 alr þó § 7. Öftv. getur vit af fyrir sig verið bygg-
leg sem ákættusamningur. Sveið mikið skal greiða § 8. Til þess að votta fram úr erfð-leiknum vit
mat á vertmat. skiptens þó er vertætt (taksvætt) vatryggingarvæðing.

Stofnun vatryggingarsamninga. Formleaus samningur. Alm. general vótt. og „lobenecke
police“. Um kröfu til vatryggingarvæðing § 3 alr. § 18. Slir alm. skilvitaskilbréf-
Aftur á móti heimildarbréf til hegnunna utgefanda. 2. Vatryggtum er heimilt að framsetja vottunir
til vatryggingar fjárfæðar ásamt hinum vatryggtu hegnunnum, en skali þá þeirra, nema mat
samþykki vatn. sak. Varjúl. mun litið svo á, að vottun skv. vatrsam. sé framsettar í sam-
hegnunnum, þó skali sé sérstakl. um það tolat. 3. Vatn. í eigin nafni og f. hönd annars
þó, sam tolar: þessum skilvæðing vatryggingu fyrir hönd annars, ábyrgt min greiðslu
fjálgjalds. Slifur heimild til að taka vit vatn. greiðslu af þann þefur heft umboð, en
annars skali. 4. Um reglu vatn. fer öftir samningu.

Ákætt vatryggjanda. 1. Sjá § 19. Slir er um at votta at li hinna tryggðu hegnunna, en
skali tegund hathanna, svo sam t.d. í sjóvatn. § 8 skali ábyrgt hattu sam litið af sig-
kæmum þess tryggða, alr. § 20, 1 og 3 tl. Ábyrgt hattu af náttúru viðbrættum, gífurvaldsreit
og verbum í vitbrenandi frjóga manna. Sjá um sökk vatn. § 19. Um sökk skipabáttur § 19, skv
þó § 20, 1 tl. Um sökk þannvæðing § 20, 4 (losar vatrsala at. §). 2. Öft einst. strit: undanskilin
frá ábyrgt, t.d. § 20, 1 tl. í upph. 3. Vatrotunir. Gnist skv. til sérst. ferðar eta ákættis tímur.
Skilvæð. fyrir skuldb. vatrsala. 1. Vatn. á að kafa lögmætra hegnunna at gæta. 2. Öft af
fyrir sig er og heft at vatn. fyrir umboðunni hattu af ákættunni er hvort þann þefur valdið
tjóni. 3. Upplýsingarþykki vatrtaka og vatryggt § 12-15. 4. Ef hattu brægtist sjá § 25-26

Skyldur vatnsgæts þegar óhepp hefur ort í. Sjá §§ 10, skv. 21, og § 17. Sjá og §§ 13, 24.
 Greiðsla tjónsins. h. Algeir tjón. Ákunnun. § 17. Skammtskoti. §§ 18, 19, 20, skv.
 § 1 og 31. b. Tjón af n. l. greiðsla skv. § 8, skv. þá 24. 2. Vatnsgættur verður að sama
^{stærð heyrnum}
 heyrnum sin q, stærð tjóns, af þat falli undir ákattu vatntaka. B. Sjá um § 36.
 um niðurno §§ 36 og 37. Um gjf. § 11.
 Um sjá veitrið.

1926

þessi haldit fram vit einn umm.
Ed. að bók. sé svo lit:ls vertan
að skali taki að setja mál: í Sp.
þeirra vegna B-943, 945, 949.

1926

Stöft á mót. brótt. í Ed. , að þær
menn semilega spilla fyrir þess. - Nd
B. 1103-1105

þingas. segja, að þat sé hart, þegar Nd.
skili þess. eins og þessu, sem heft haf. veit
þess. hana: þingþingum, ekki þess. en undir
þinglok, ef þá megi ekki atlega þess. af vil.
Ed. heldur síðar at ganga at þess. óþreyttu
af þess. Nd. vilj: svo vera láta, þess. og at
með öðru stærk sönnun fyrir, at þess. at.

ekki að vera nema ein deild. É er svo framfarlega
sem gægn sé af því að hafa þessa skilft
þá sé þótt skulda hvorvar deildar að að h.
miðin. Ekki sé farið fram á annað en
þótt, sem framhævi lesta sé. Nd. sýni breint
og breint afriki þess að vilja láta samf.
fró-öbreytt, þó sé haft að láta undan um
Einstöð at við: til samkomulags við Nd.
B. 105-1106.

É um. kemur: ljós, at Ed. n. hefur haft tal
af Nd. n. á 3 mönum þar og öll Nd. n.
haldit fund um lrtt. fram borvar Ed. B. 1110.

1919

Í rökt. dek. & d. vísat til rökt. dek. N.d.'a
sitasta vegfulegu þingsi. 6.751.

1933.

Í 3d. samf. rökt. dsk. sem skoran á vtr
á ath. mál í sambandi við atvagnin í þessum
mál. er m. : Nd. haf: best til.
Rk. f. Þ. t. d. elski vtr á vitna : þess
till. : Nd. þar sem till. haf: elski enn
verit vadd : Nd. best þá samf.
St. St. t. d. líkur t. a. till. vtr : samf. :
Nd. og þá engar skata sketan þótt skat
vtri á vtr. á vtr. á vtr. á vtr. á vtr.
till. vtri elski samf. : Nd.

6 215-216.

3 velt-degskrá samþ. H.d. er skiv-
botar til þáð. samþ. : 2d. B. II
20 78-2087,

1937

Um sáttmálaátt og viðbúnað umfariss
Um sáttmálaátt skráir M. H. : Ed., at það
sé auglýst vinningsur at stofna til þess með
litil fjörlögum burt, at málið þurfi at
hvekjast á milli deild B. 2750

þeir þald: skráir þetta ekki framfarissur af
t. a. vilja ekki endursenda höfund deild þingur
þess. með þessum burt, at Ed. heldi til
mikilla göta, enda sé þessi þess. i Wd. svo
traust at þetta get: gótt til þess at
hindra framang þess. B. 2787.

1926.

því heldt fram: Ed. at ekki mundi þyja
at samþ. brtt. því at Hd. mundi ekki
samþ. þar. 2312. (E.P.)

B. d. segist fara eftir því um flut. brtt
hvort þar sé veðmatar en ekki hvort
þar mundi má fram at ganga. B. 2318-2318.

Samþ. mál. gang samþ. brtt. i Ed. talid ad
samþ. þeirra mundi vanda þar. at falli i

Nd. B. 2379-2380 - 2381
Ed. skuli talin á st. t. a. öðlast Nd. B. 2383-4.

Þ Nd. er þó hvarlega vítt, at Ed. skuli
skjóta um: mikilsverð þv. atvitur, sem
vættat sé um at meiri hlut. þv. sé á miðt.
er ekki tali at breyðand þv. at þv. sé meiri
þv. Hef þessu velt. Ed. væglaða í h. b.
þv. sína - B. 2393 (A. J. f. M.).

1927.

Rh. leggur á mið. brótt. : Ald. vegna þess
að þá þessi fr. aftur til Ed. og þá sí
helga á. að þá þessi uppi B. 156-157.

Lenskonan röbs. : Öturu máli svarat svo, at
Ed. geti tafarlaust afg. máli þess at um
míg á verul. breyt. sé at vör B. 315

1927.

i 40.

J. P. Sævar, *visrara* at afgr. frv.
um 26. S. þannig, at 3 d. get: gengid at
því öðrum. B. 3267.

1. unv. fjárl. 1934 og 8. det. afgr
21. des. Aft. 1934 B. 33 og 480.

1936

1. unni. þingfró. 19. febr. afgv. 8. maí